

Mand, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, uden at han til hende staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie, eller som vanemæssigt eller i vinde-syg Hensigt yder hende Beskyttelse eller Bistand ved Udøvelse af hendes Erhverv“. Er der egentlig nogen som helst Logik i at beholde Prostitutionen som en statsordnet og statsunderstøttet Institution og saa afskaffe de Personer, der leve af den? Jeg synes ikke, der er Logik i det. Der vilde være Logik deri, naar man afskaffede Prostitutionen, men naar man ikke afskaffer Prostitutionen, synes jeg ikke, der er Logik deri. Jeg kunde fristes til at mene, at selve dette Udtryk: den, „som vanemæssigt . . . yder hende Beskyttelse eller Bistand“, kan blive ret farligt for en Politibetjent, ja selv den højtærede Justitsminister kunde muligvis blive draget til Ansvar efter denne Paragraf, for saa længe vi have Prostitutionen — af gammel Vane og Slendrian, det er sikkert nok, og det er vist ogsaa den højtærede Justitsministers Mening — saa er selve Justitsministeren med til at yde prostituerede Kvinder Bistand ved Udøvelsen af deres Erhverv. Det er altsaa en Paragraf, jeg tror man skal tage sig en lille Smule i Agt for. Den er ikke meget logisk. Da den oprindeligt blev foreslaaet i Udvalget, havde Forslagsstillerne ikke tænkt paa, at en prostitueret Kvinde kunde have en gammel Fader eller et Barn, hun var nødt til at underholde, og det var dog ikke Meningen, at man vilde straffe dette unge Menneske eller denne gamle Fader, og derfor blev denne Bestemmelse indført: „uden at han til hende staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie“. Men jeg gør den ærede Ordfører opmærksom paa, at denne Bestemmelse ikke er udtømmende. Man kan ogsaa tænke sig, at vedkommende Kvinde har en gammel Onkel eller Nevø, som hun underholder. Skal denne gamle Onkel eller Nevø, der maaske er et stakkels, skrøbeligt Menneske, en Krøbling eller saa, der underholdes af hende, straffes med Fængsel paa sædvanlig Fangelkost eller med Tvangsarbejde ja, endogsaa med indtil 2 Aars Strafarbejde. Denne Paragraf er aabenbart ikke redigeret med særlig juridisk Omtanke, den trænger aabenbart til nøje Prøvelse, inden den vil kunne udføres i Livet ((*Sveistrup*: Det ærede Medlem ved vel, at det ikke er mig, men Folketinget, der har redigeret det?) Nej, jeg ved, at den Sætning: „uden at han til hende

staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie“ blev indført vistnok af det ærede Medlem under Udvalgsbehandlingen efter den Kritik, der var rejst mod den oprindelige Affattelse, hvor saadanne Tilfælde vilde kunne forekomme.

Med Hensyn til de forskellige Straffeformildelsesbestemmelser i §§ 9—10 vil jeg sige, at de ere gjorte meget enkelt, ganske vist, men rigtignok ogsaa meget overfladisk. Man erkender, at der er en Del Forseelser, som dømmes alt for uforholdsmæssigt strengt, og saa siger man, at de kunne under formildende Omstændigheder dømmes noget mindre strengt, men jeg tror rigtignok, at en Revision af Straffeloven paa dette Punkt krævede en ganske anderledes omhyggelig i det enkelte gaaende Udarbejdelse.

§ 13 siger: „Ved Udmaaling af Straffen for en Forbrydelse samt for Betleri eller Løsgængeri skal det tages i Betragtning som en meget skærpende Omstændighed, om den skyldige er en arbejdssky Person, der søger Erhverv ved Forbrydelser eller ved egne eller andres usædelige Handlinger“. Jeg drager ogsaa der det sociale Synspunkt frem og siger: saa længe vi have Arbejdsløshed i dette Samfund, vil en Del Mennesker blive Betlere og Løsgængere og maaske derigennem blive arbejdssky; saa længe vi ikke have en bedre Opdragelse af de hjemløse og forsømte, ville adskillige desværre komme ind paa den Bane. Men hvorfor skal det være en meget skærpende Omstændighed? Jeg kunde tænke mig ved Udmaaling af Straf for en Forbrydelse som en meget skærpende Omstændighed, at vedkommende havde nydt en god Opdragelse og indtog en velanset og god økonomisk Stilling i Samfundet. Det kunde jeg tænke mig som en meget skærpende Omstændighed. Naar en Mand havde nydt en udmærket Opdragelse og sad i en anset og betrygget Stilling og saa ikke desto mindre gennem Bankbedrageri eller Aktiesvindler ruinerede Hundreder af fattige Hjem, kunde jeg tænke mig det som en meget skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af hans Straf. Men at Betleri og Løsgængeri, som udøves af de fattigste af de fattige, de usleste Stakler i vort Samfund, der for en Del ere blevne saadanne Stakler paa Grund af daarlige Hjem, slet Opdragelse, Samfundets daarlige Indretning og Arbejdsløshed, at det skal være en meget skærpende Omstændighed, forstaar jeg ærlig talt ikke, og jeg kunde have Lyst til at opfordre de ærede Forslagsstillere til at ændre deres